

Η ΣΕΛΙΣΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Μιά φορά κι' έναν καιρό, ήταν μία γυναίκα τόσο προκομμένη που δούλευε κάθε μέρα από την αύγη ως το βράδυ και ούτε Κυριακή κράταγε, ούτε Σαββατόβραδο, ούτε τίποτε.

Αυτή η γυναίκα είχε ένα γυιό που ήθελε να γίνη παπάς κι' αυτά τὰ πράγματα του κακοφαινότουσαν.

— Μά, μητέρα, τής έλεγε κάθε μέρα, γιατί την χαλάς την Κυριακή; Δεν τὸ ξέρεις πὼς εἶνε ἁμαρτία;

— Τὸ ξέρω, γυιέ μου, ἀλλὰ τί νὰ κάνω; Μπορῶ νὰ κάθουμαι μὲ σταυρωμένα χέρια;

Δὲν τὸν ἄκουγε λοιπὸν ποτὲ καὶ τὸ Σαββατόβραδο ἀκόμα ὅταν σήμαινε ἡ καμπάνα δὲν ἄφηνε τὴ δουλειά ὡς πού νὰ σουρουπῶση.

Ὅταν κοντοζύγωνε ὁ καιρὸς νὰ πάη ὁ γυιὸς τῆς νὰ γίνῃ παπάς, λέει τῆς μάνας του:

— Ἄκουσε, μητέρα, ἀφοῦ δὲν μπορεῖς παρὰ νὰ δουλεύῃς τὴν Κυριακή, δούλευε, ἀλλὰ μονάχα θὰ σὲ παρακαλέσω τὴ δουλειά πού θὰ κάνῃς τὶς Κυριακάδες, ὅπου θὰ λείπω, νὰ τὴν φυλάς χάρια καὶ ὅσο μπαμπάκι γνέσης νὰ τὸ ὑφάνῃς Κυριακή καὶ νὰ μοῦ τὸ κάνῃς ἕνα στιχάρι, γιὰ νὰ τὸ φορῶ στὴν ἐκκλησία. Κύτταξε ὁμως νὰ τὸ φυλάξῃς καλὰ στὸ μπαούλο πού φυλάς τὰ ρούχα σου καὶ τὰ κλειδιά νὰ τὰ κρατᾷς ἐπάνω σου.

Ἐφυγε λοιπὸν τὸ παιδί καὶ ἡ μάνα του κάθησε κι' ὅ,τι μπαμπάκι ἔγνεσε τὶς Κυριακάδες, τὸ φύλαξε χάρια καὶ τὸ ἔφανε καὶ τὸ ἔραψε Κυριακή, τὸ ἔκανε ἕνα στιχάρι καὶ τὸ φύλαξε στὸ μπαούλο ἀνάμεσα στὰ σκουτιά τῆς καὶ τὰ κλειδιά τὰ εἶχε πάντοτε στὴ μέση τῆς.

Σὲ λίγο καιρὸ ἔγινε ὁ γυιὸς τῆς παπάς κι' ἦρθε στὸν τόπο του.

— Δὲ μοῦ λές, μάνα, τῆς λέει, ἐκεῖνο τὸ στιχάρι πού σου εἶπα μοῦ τὸ ἔκανες;

— Πῶς, παιδάκι μου, τοῦ λέει ἐκεῖνη, τὸ ἔχω ἔτοιμο καὶ κρυμμένο στὸ μπαούλο μαζί μὲ τὰ σκουτιά μου.

Τὴν ἄλλη μέρα λέει τὸ παιδί:

— Μάνα, δὲν μοῦ βγάζεις τὸ στιχάρι πού μοῦφτιασες, γιὰτὶ αὔριο θὰ λειτουργήσω καὶ θέλω νὰ τὸ φορέσω.

— Μπᾶ, μετὰ χαρᾶς σου, γυιόκα μου, τοῦ λέει ἐκεῖνη.

Πάει στὸ μπαούλο τῆς, τὸ ξεκλειδώνει, βγάζει τὸ ἕνα ρούχο, βγάζει τὸ ἄλλο, τὸ ἀδειάζει ὅλο, πουθενά τὸ στιχάρι.

— Καλὲ, λέει, τί ἔγινε; Ἐγὼ τὸ εἶχα ἐδῶ διπλωμένο.

— Δὲν σοῦ εἶπα, μάνα, τῆς λέει ὁ γυιὸς τῆς, πὼς τὶς δουλειές τῆς Κυριακῆς τὶς παίρνει ὁ διάβολος;

— Μὰ καλὰ, παιδί μου, ἐγὼ τὸ εἶχα κλειδωμένο καὶ τὰ κλειδιά ἐπάνω μου. Πῶς τὸ πήρε;

— Ἐννοια σου κι' αὐτὸς ἔχει τρόπο καὶ χωράει παντοῦ καὶ παίρνει ὅ,τι θέλει. Γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ σοῦ εἶπα νὰ μοῦ κάνῃς αὐτὸ τὸ στιχάρι, γιὰ νὰ ἰδῆς ὅ,τι τῆς Κυριακῆς ἡ δουλειές δὲν φτουρᾶνε.

Ἀπὸ τότε ἡ γρηά οὔτε ξαναδούλεψε πειὰ τὴν Κυριακή.

ΛΑΪΚΗ ΣΟΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

— Ἡ τύχη ἔρχεται ἀπ' τὴν πόρτα καὶ φεύγει ἀπ' τὸ παράθυρο.

— Ὅπου βρέχει φαίνεται κι' ὅπου χιονίζει ἀσπρίζει.

— Κρούει τὴν πόρτα ν' ἀκούσῃ τὸ παράθυρο.

— Ἀπ' ἄχειλι σ' ἄχειλι τὸ μαθαίνουν χίλιοι.

— Ὅποιος ἀφουγκράζεται, τὰ δικά του ἀκούει.

— Τὸ καλὸ τ' ἀρνὶ ἀπὸ δυὸ μάνας βυζαίνει.

— Ὅλα τὰ γουρούνια μιά μύτη ἔχουν.

— Τὸ λύκο τὸν ἐκούρευαν κι' αὐτὸς συλλογιζόταν τὰ πρόβατα.

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

ΕΥΘΥΜΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ καθηγητὴς τῶν θρησκευτικῶν: Πότε καὶ πού ἔγινε ἡ τετάρτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος;

Ὁ μαθητὴς (μουρμουρίζοντας): Ἐμένα βρήκες νὰ ρωτήσῃς, γέρω ξεκουτιάρη; Δὲν φοφᾷς νὰ μᾶς ἀφήσῃς ν' ἀνασάνουμε καμμιά φορά...

Ὁ καθηγητὴς: Ἐλα, μὴν εἶσαι δειλός. Λέγε τα καθαρὰ αὐτὰ πού λές μὲ τὸ νοῦ σου καί... μπορεί νᾶνε σωστά.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς, κατὰ τὴν ἐπίσκεψί του σ' ἕνα σχολεῖο, ρωτᾷ τὸν μαθητὰ:

— Μὲ τί ὄπλο ὁ Σαμψὼν ἐσκότωσε τοὺς Φιλισταίους;

Ἐπειδὴ ὁμως οἱ μαθηταὶ δὲν ἀπαντοῦν, εἶτε γιὰτὶ διστάζουν, εἶτε γιὰτὶ δὲν ξέρουν, ὁ δάσκαλός του ἀπὸ δίπλα τοὺς κάνει διάφορα ἐνθαρρυντικὰ νοήματα, δείχνοντάς τους τὸ σαγόνι του. Ἐνας μαθητὴς τότε σηκώνεται ἐπάνω καὶ φωνάζει:

— Μὲ τὸ σαγόνι τοῦ δασκάλου, κύριε ἐπιθεωρητᾶ.

ΔΗΜΩΔΗ ΣΑΤΥΡΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Η ΓΡΗΑ ΚΙ' Ο ΧΟΡΟΣ

Τὰ βιολιά στὸ μαχαλᾶ
κι' ἡ βαθὰ μου στὸ χαγιατί

τὰ νυφιάτικα τῆς βάνει
μερακλοῦ καὶ κοτσωνάτη.

Παίρνει τὴ σακκούλα τῆς
τὸ πουργί μὲ τὰ λεφτὰ,

πάει στὴ ρούγα νὰ χορέψῃ
στὰ βιολιά νὰ τὰ ξεδέψῃ.

Πρῶτη βόλτα στὸ συρτό.
— Δός τῆς ροῦμι καὶ πιτό!

Ἄλλη βόλτα, μπρὲ τί χάρι,
Τί κορμί καὶ τί ποδάρι!...

Πιὲ καὶ τοῦτο, γρηά βάθω,
νὰ σοῦ ματαποῦμε «μπράβο».

— Δὲν τὰ πίνω ἐγὼ τὰ οὔζα,
μόνο βαρ' τὴν καραμούζα

τὸ στερνὸ μου νὰ χορέψω
καὶ τὰ ρέστα νὰ ξεδέψω.

Βρόντα το, μωρ' Ταμπα-
(τοῦρλο

τὸ σκασμένο σου ταμποῦρλο!
Ἄιντε γιὰτ' ἀπὸ ταχειὰ

ὁ καλός μου φοβερίζε
νὰ μὲ πάη στὴν ξενητειὰ

π' ὅποιος πάει δὲ γυρίζε,
Ποῦ ν' ἀφήσω τὸ χορὸ

Ταῖρνανά νὰ τὸν χαρῶ.
Ποῦ ν' ἀφήσω τέτοιο γλέντι

πού ταμπλάς νὰ σοῦρθη, ἀ-
(φέντη.

Γιὰ χορὸ καὶ γιὰ κανάκια
μοῦ κρεμιοῦνται τὰ πατζά-

(κια
Γιὰ χορὸ καὶ πατιρντι
Ρόκα παρατῶ κι' ὄντι!...

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΥΓΙΕΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

— Ἀπὸ τὶς εἰκοσιτέσσερες ὥρες τοῦ ἡμερονυκτίου σου, φρόντιζε πάντοτε νὰ διαθέτῃς ὀχτῶ ὥρες γιὰ ἔργασία, ὀχτῶ γιὰ ὕπνο κι' ἄλλες ὀχτῶ γιὰ τὶς ψυχαγωγίες σου, τὰ γεύματά σου καὶ τοὺς περιπάτους σου.

— Νὰ σηκώνεσαι πάντοτε πρῶτ' ἀπὸ τὸ ἀνοίγῃς τὰ παράθυρα τοῦ δωματίου σου.

— Ὁ ἀέρας καὶ τὸ φῶς ἔχουν ἀπολυμαντικὴ δύναμι.

— Ἐπὶ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας κάθε μέρα νὰ κάνῃς μερικὲς μεθοδικὲς ἀσκήσεις μὲ τὰ παράθυρα ἀνοικτὰ.

— Καθάριζε ταχτικά τὰ δόντια σου μὲ μιά καλὴ πάστα. Στὴν ἀνάγκη μπόρεις νὰ μεταχειριστῇς γιὰ τὸ καθάρισμα καὶ ψιλὸ καθαρὸ ἀλάτι.

— Λοῦζε τὸ κεφάλι σου μὲ σαποῦνι, ἀλλὰ κατόπιν σφούγγιζε το καὶ στέγνω-νέ το ἐντελῶς.

— Τὸ γενικὸ λουτρὸ εἶνε ἀπαραίτητο νὰ γίνεταὶ δυὸ φορές τὴν ἑβδομάδα τὰ καλοκαίρι καὶ μιά τὸ χειμῶνα.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ἡ κυρία μὲ τὸ συνοδὸ τῆς φωνάζουν μιά ὥρα τὴν ὑπρέτρια νὰ τοὺς φέρῃ μιά καρέκλα κι' ἡ ὑπρέτρια δὲν φαίνεται πουθενά. Μήπως τὴν βλέπετε σεις;